

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ב, מצורע – זאת תורת הזב

ויקרא טו: לב זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה-בה: לג והדנה בנדתה והזב את-זובו לזכר ולנקבה...

הרש"י	השאלות	הביאור
1	זאת תורת הזב	"זאת תורת" פי' כל הסוגים (ע"ד זאת תורת העולה וגו'), והסדר הוא מן הקל אל החמור. ** אבל לפי' קשה שכתוב זב לפני "ואשר תצא ממנו ש"ז" (הו' ד"ואשר" פי' שזה עוד סוג), הרי זב הוא יותר חמור מש"ז, ואי"ז לפי הסדר?
2	בעל ראיה אחת, ומהו תורתו? ...הרי הוא כבעל קרי, טמא טמאת ערב:	למה אינו אומר שב' סוגי הזב הנאמרים פה הם ב' ראיות וג' ראיות?
3	והזב את-זובו: בעל שתי ראיות ובעל שלוש ראיות	מהו ההכרח שפה יש עוד ב' סוגים (ב' ראיות וג' ראיות)?
4	שתורתן מפרשת למעלה	ולא נדרשת, הרי למעלה אומר רש"י "ומדרשו"?

ענינים מופלאים – גדר הזב בעל ב' ראיות לרש"י ולתו"כ

	רש"י	תורת כהנים
5	הלשון בפ"י הכתוב	בעל רא"י אחת...
		זה שראה רא"י אחת...
6	הלימוד לחלק בין שתיים ושלש ראיות	דרש ר' סימאי מנה הכתוב שתיים וקראו טמא, שלש וקראו טמא, שתיים לטומאה ושלש לקרבן
		דרשת חכמים: מזובו מקצת זובו לימד על זב בעל שתי ראיות שמטמא
7	החילוק בין ב' הלימודים הנ"ל	מנה הכתוב שתיים לבד ושלש לבד – ב' סוגים בזב (וראה שורה 8)
		מקצת זובו פ"י חלק ומקצת של זב גמור (ג' ראיות). (וראה שורה 8)
8	גדר דזב בעל שתי ראיות	שתי טומאות שונות לגמרי, ובעל שתי ראיות הו"ע בפ"ע שמחייב טומאה וספירת ז' נקיים
		שתי ראיות הם חלק משלש ראיות, ויש לו רק חלק מדיני טומאת שלש ראיות.
9	נפק"מ להלכה: הפסק יום בין רא"י ב' וג'	מיד לאחרי רא"י ב' מתחיל חיוב – בפ"ע – לספור ז' נקיים, אם לא ראה מיד רא"י ג'. ואם ה' הפסק יום ולאח"ז עוד רא"י הרי"ז ענין חדש ואינו מצטרף לראיות הקודמות.
		היות שב' ראיות הם חלק בגדר טומאת בעל שלש ראיות (ואינם ענין בפ"ע), הרא"י הג' מצטרף לראיות הקודמות.
10	ביאור חילוק הלשון בין רש"י ותו"כ	מדגיש בעל... ובעל – שכ"א הוא בעל וגדר בפני עצמו
		מדגיש שראה, שהחילוק הוא במספר הראיות בפועל אבל שתייהם הם בגדר א'.

* ובפרט שקשה: (א) למה לא נאמר זה למעלה? (ב) לפי"ז פי' "זאת תורת" הוא לצדדין? (ג) הסדר בפסוק זה שונה מהסדר שהובא בפרשה לפנ"ז?

** ולפי"ז מתורץ: א-ב) זאת תורת כולל הכל גם מה שלא נאמר למעלה. (ג) הסדר הוא מן הקל אל החמור, לא לפי הפסוקים דלמעלה.